

Læger“ ikke var endt i Kiv og Strid — det Udtryk brugte det ærede Medlem. Jeg udtalte min Glæde over, at den havde fundet Sted uden nogen som helst Polemik, kun som en rent saglig Drøftelse, og det kan ikke nytte noget, at Læger, hverken det ærede Medlem eller jeg, vil gøre Lægestanden bedre end andre Stænder og ikke vil indrømme, at det hyppig gaar saadan, at en Debat, der begynder i al Saglighed, ender i Polemik. Jeg udtalte min Glæde over, at det ikke var Tilfældet, men jeg har aldeles ikke ytret nogen Forundring derover og aldeles ikke brugt de stærke Udtryk, som det ærede Medlem (Johannes Lou) lagde mig i Munden. Kan det ærede Medlem være tilfreds med Sundhedsstyrelsens Udtalelser: at det synes baade af Hensyn til Individet og Samfundet rigtigst, at Lungetuberkulosen behandles saa tidlig som muligt, saa at de Tilfælde, der kan helbredes, søges helbredt, inden de gaar over i et smittefarligt Stadium — hvilket altsaa vil sige at blive ved det, som Udvalgets Flertal staar paa, og gaa imod det, som det ærede Medlem staar paa — kan det ærede Medlem være tilfreds med det, kan jeg selvfølgelig ogsaa være tilfreds dermed. Jeg kan aldeles ikke indrømme, at jeg har brugt stærkere Udtryk end Sundhedsstyrelsen. Jeg har saglig motiveret mit Standpunkt, har erkendt, at jeg ikke er Fagmand, og har erklæret mig villig til at bøje mig for yderligere Erfaringer, som maatte komme frem, selv om de skulde tale for det ærede 5te Medlem for Sorø Amts (Johannes Lou) Standpunkt.

Ordføreren (Jacob Christensen): Jeg skal ikke blande mig i den Diskussion, som er ført mellem det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) og det ærede 5te Medlem for Sorø Amt (Johannes Lou), om det rent lægelige Spørgsmaal i denne Sag; men jeg vil gerne foranlediget af en Udtalelse af det ærede Medlem fra Odder angaaende de Takster, der skal revideres om 5 Aar, henstille til den højtærede Justitsminister og til Sundhedsstyrelsen, at man i Løbet af disse 5 Aar vil følge den Udvæksling af Meninger, som finder Sted imellem Lægerne, de specielt sagkyndige paa dette Omraade. Det er jo muligt, at der i den Tid kan fremkomme noget, som kunde foranledige, at vi ogsaa paa andre Omraader vilde skride til en Ændring af Loven. Jeg slutter mig nemlig ganske til det Synspunkt, som det ærede Medlem fra Odder gjorde gældende;

i Øjeblikket vilde jeg finde det aldeles uforsvarligt at skride til en Forandring. Men dermed er ikke sagt, at der ikke kan fremkomme noget nyt paa dette Omraade, som kan bevirke, at vore Sanatorier i deres Behandlingsmaade maa slaa ind paa nye Veje. I Tilfælde af, at det skulde blive konstateret, finder jeg, at det vilde være rigtigst, at det blev taget med op, naar de i Lovforslaget nævnte Takster skal til Revision.

Det er ganske urigtigt, naar det ærede 5te Medlem for Sorø Amt (Johannes Lou) hævder, at vi ved vort Ændringsforslag om at føre Lovens § 7 tilbage til den Affattelse, som den nuværende Lovs § 7 har, vil stille Middelstanden ugunstigt. Det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) har allerede oplyst, at noget saadant er der ikke Tale om, og det kan der fornuftigvis ikke være Tale om, naar man vil praktisere Bestemmelserne i Lovens § 5. Jeg ønsker ogsaa, det skal siges — det er sikkert den Opfattelse, som har været gældende indenfor hele Udvalget —, at man ønsker dem praktiseret paa den mest liberale Maade, saa at de vil komme til Anvendelse paa saa godt som hele Middelstanden, idet jeg mener, at de økonomiske Kaar her i Almindelighed vil være saadanne, at de paa gældende ikke uden væsentlig Forringelse af deres økonomiske Vilkaar vil kunne afholde de Udgifter, som er forbundne med at have et Barn optaget paa et Sanatorium; derfor vil de kunne bringes ind under Bestemmelserne i Lovforslagets § 5. Tilbage bliver altsaa kun de egentlig velstillede. Men naar der er Tale om to Sygdomstilfælde, et Barn fra et fattigt Hjem eller et Middelstandshjem og et Barn i en økonomisk velstillet Familie, kan der efter min Mening ikke være Tvivl om, at det fattige Barn bør have Fortrinnet, forsaavidt der ikke er Plads til dem begge. Jeg har ved Sagens første Behandling motiveret dette Standpunkt. Det glæder mig, at det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange) i Dag ganske sluttede sig til den Betragtning, jeg da gjorde gældende, og jeg tror ikke, det vilde kunne forenes med Retfærdighedsbegrebet, om man i saa Tilfælde satte det fattige Barn til Side for det rige Barn. Men naar vi samtidig er enige om at kræve, at der skal skaffes Plads, saa at de alle kan komme paa Sanatorium, vil det altsaa kun i det enkelte Tilfælde, hvor Pladsmangel konstateres, blive den rige Mands Barn, som ikke kan faa Plads, og